

SETKÁNÍ S BOMBARDÉRY

Tým: Eliška Tesařová, Martin Matoušek, Vojtěch Prosser, Antonie Taušerová, Ondřej Taušer

Škola: ZŠ T. G. Masaryka, Sušice

Pedagog: Mgr. Jiřina Šafářová

Pamětník: Karel Nový

Vojta P. Karel Nový se narodil dva roky před začátkem 2. světové války. Takto dnes vzpomíná na své dětství

00:40-00:45 Naše dětství se od toho vašeho výrazně lišilo.

00:47 -00:52 Když jsem začal brát rozum a začal jsem si pamatovat, tak byla válka.

01:12-01:24 Když mi bylo osm a něco, tak přišlo osvobození, kdy k nám přijela americká armáda a to byl velikánskej životní zážitek.

Ondra T. I když život za války nebyl jednoduchý, díky svým rodičům na své dětství nevzpomíná špatně.

01:35-01:39 Moji rodiče měli malý hospodářství.

01:41-01:44 a můj otec měl živnost truhláře.

02:01 Od

02:03 školního věku

02:06-02:11 jsme museli pomáhat rodičům na tom hospodářství.

02:29-02:42 Rodiče o nás velmi dobře pečovali. Nikdy jsem nezažil během války nějakou nouzi díky tomu, že měli to malý hospodářství.

Martin M. Pan Nový si jako dítě neuvědomoval, jak zlá válka je. Přesto má z této doby pár nezapomenutelných vzpomínek.

25:39-25:46 Můj první zážitek, kterej mám nesmazatelně zapsanej v paměti byl

26:05-25:13 že odvážely gestapo paní Hájkovou, to byli komunisti.

26:17-26:26 Ona tam u nás byla stopka, tam dvě ty auta gestapáků zastavily a paní Hájková nám kapesníkem zamávala.

Eliška T. Nejvíce osobních zážitků má pan Nový z jara 1945, kdy se válka chýlila ke konci.

26: 53-26:57 Když se začal blížit konec války,

27:05 -27:18 obrovský zážitky byly, když nám nad hlavou litaly obrovský bombardovací svazy německých a anglických bombardérů, který tady přelétávaly do Německa.

27:28–27:42 Jeden bombardér se najednou z toho svazu odchýlil, vytočil se stranou a shodil dvě bomby, který dopadly do polí směrem na Hrádek.

27:44-27:50 To byly jediný dvě bomby, který na Sušici spadly.

27:52-27:59 Bylo vidět, že nechtěli poničit město, že odletěli bokem. Měli nějakou poruchu a odhodili to tam.

28:04–28:08 Další byl, to už byl pětáctýřicátý rok.

28:12–28:20 My jsme s rodičema jeli sázet brambory, třicátýho dubna to bylo.

28:30-28:34 V tom přiletěli takzvaní Hloubkaři.

29:12–29:33 Přiletěli čtyři a začli tady kroužit a tam, kde je nynější Spak, tak tam byla opravna vozidel válečných německých a zároveň tam byl výkup lesních plodů a vyráběli si tam malinový šťávy a sirupy. A tam byly

29:40-29:43 naskládány sudy a ti v domnění

29:53-30:00 že jsou to pohonné hmoty, přiletěli a rozstříleli to.

30:04 Začali kroužit,

30:06-30:34 jeden zůstal to hlídat a tři, jeden za druhým, nalítávali tady od Kalov a já jsem ve strachu, tehdy v panickém strachu, když ty první proletěli, a těsně tam, kde jsme byli, tak tam spustily kulometry. Byli jenom několik desítek metrů nad zemí, takže jsem viděl doslova piloty v tom kokpitu. A tam se začaly sypat

30:36-30:44 ty nábojnice, a ty dopadaly kolem mě. Já jsem ve strachu vletěl do křoví, kde jsem se snažil skrejt.

30:46-30:50 Když to skončilo, tak jsem se z toho křoví nemohl vymotat.

Toni T.: A co by pan Nový chtěl vzkázat dalším generacím?

24:18- 24:19 Máte obrovský možnosti

24:21-24:23 který my jsme neměli

24:27–24:45 aby se věnovali škole, věnovali se studiu, protože dneska se bez znalostí už neobejde nikdo

25:19-25:20 ať se jim daří líp

25:27-25:30 velice dobře se uplatnit a mít hezkej život